

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 172: Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til produktudvikling af jordbrugs-, skovbrugs- og fiskeriprodukter m.m. (Udskillelse af skov og udvidelse med markedsføring).

Af landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen). (Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Eva Fatum (S):

Dette lovforslag nr. L 172 om tilskud til produktudvikling af jordbrugs- og fiskeriprodukter er en ændring af gældende lov på området, hvori der også indgik skovbrug og træindustri.

Produktudviklingen i det primære skovbrug og af træ og træbaserede produkter er allerede i 1994 overført til Miljø- og Energiministeriet, og det forventes nu, at tilskud til disse produkter overføres til skovloven.

Loven om produktudvikling er medvirkende til at styrke den danske fødevarersektors konkurrenceevne gennem en udvikling af kvaliteten i fødevarerne, således at jordbrugs- og fiskeriprodukterne kommer i overensstemmelse med de moderne forbrugerkrav.

En udvikling af kvaliteten betyder ikke blot, at det ry, Danmark i forvejen har som et godt og kvalitetsbevidst landbrugs- og fiskeriland, styrkes, men det betyder også, at forbrugerne får nogle langt bedre varer.

I Socialdemokratiet vil vi gerne være med til at styrke denne udvikling, og vi bakker derfor op om landbrugs- og fiskeriministerens forslag om en udvidelse af produktudviklingsloven.

Udviklingen af processer og produktionsmetoder er et vigtigt redskab, hvis danske jordbrugs- og fiskeriprodukter fortsat skal kunne begå sig på det internationale marked, men det er også nødvendigt, at vore producenter kan markedsføre disse produkter. Det er derfor naturligt, at loven om produktudvikling nu udvides, således at det bliver muligt at yde tilskud til markedsføring af såvel eksisterende som nyudviklede jordbrugs- og fiskeriprodukter af en høj kvalitet.

Peter Hansen-Nord (V):

Forslaget går ud på, at lov om ændring af lov om tilskud til produktudvikling af jordbrugs-

skovbrugs- og fiskeriprodukter m.m. nu bliver delt op.

Vi bemærkede os, at ifølge skovloven, som vi i går behandlede ret effektivt og intensivt, ligger produktudviklingsdelen og de bevillingsudvalg, der er nedsat, nu hos miljø- og energiministerien.

Det, der kan ankes over ved denne her behandling, er vel egentlig – og her må man spørge ministeren om, hvad den højere filosofi er – at man efter tidligere at have forenkelt og samlet alle disse produktudviklingsordninger fra både landbrugs-, fiskeri- og skovbrugsprodukter i én ordning går hen og splitter det op igen.

Det bevirker jo umiddelbart, at man i Miljø- og Energiministeriet nu skal have ansat folk både i sekretariatdelen og andre steder, som kan tage sig af den del af produktudviklingen, der berører skovbrug og skovbrugsprodukter. Det er ikke en forenkling, det er tværtimod en forvirring, og jeg vil gerne bede om ministerens kommentar til det. Det er egentlig den negative del, der ligger i forslaget.

Resten er jo forståeligt og rigtigt, og vi hilser med tilfredshed i Venstre, at ordningen også udvides til, at man nu kan yde tilskud til markedsføring af jordbrugs- og fiskeriprodukter. Så indholdet i loven og den udvidelse, der ligger, er noget, vi i Venstre er tilfredse med, men som sagt vil vi gerne bede ministeren om her fra talerstolen at kommentere selve opdelingen.

Lene Espersen (KF):

Som de tidligere ordførere har været inde på, har dette lovforslag tre hovedændringer. For det første udskilles den del af loven, som har med skovbruget og træindustrien at gøre og bliver nu indeholdt i skovloven. For det andet tilsigter lovforslaget at udvide mulighederne for at yde tilskud til ligeledes at inkludere markedsføring, og for det tredje så gennemføres der kompensationsbetalinger inden for landbrugssektoren i medfør af Rådets forordning om den agromonetære ordning og regulering.

Indledningsvis vil jeg godt understrege, at Det Konservative Folkeparti ikke har nogen som helst problemer med den tekniske overførsel af dele af den nuværende lov til skovloven. Vi synes også, det er utrolig godt, specielt set i lyset af GATT-aftalen, at der tages initiativ til at fremme markedsføring og produktudvikling af jordbrugs- og fiskeriprodukter. Det foreslås, at den agromonetære ordning benyttes som finansieringskilde til projektet.

Jeg vil godt starte med at sige, at det er fint, at vi i den her omgang benytter ordningen til det. Men jeg vil også gerne understrege, at den tidligere rådsbeslutning om, at medlemslandene nu grundet manglende finansieringsevne inden for EU kan etablere diverse støtteordninger, er en ret uheldig udvikling set med konservative øjne. Det, der må være målet, når vi ser på EU-planerne, når vi ser på den agromonetære ordning, må jo være at få afskaffet de her støtteordninger i den fælles landbrugspolitik og i stedet arbejde for en fortsat liberalisering af verdenshandelen, samtidig med at miljøpolitikken omlægges til at skabe lige konkurrencevilkår ikke kun internt i EU, men på WTO-plan.

Jeg håber derfor, at den her midlertidige finansieringskilde, som man benytter den agromonetære ordning til, bliver en enlig svale, og at vi fremover finder andre finansieringsmuligheder for erhvervet.

Kristen Touborg (SF):

SF har stemt for den oprindelige produktudviklingslov, og loven her giver ikke anledning til særlige bemærkninger. Jeg har ingen ambitioner om at udlægge lovændringerne, da det er gjort tre gange i forvejen.

SF vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Gunhild Husum (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være til stede, skal jeg anføre følgende:

Lovforslaget sigter på at ændre lov om tilskud til produktudvikling af jordbrugs-, skovbrugs- og fiskeriprodukter, således at områdebestemmelsen skovbrugsprodukter udskilles, og således at der bliver mulighed for at yde tilskud til markedsføring af jordbrugs- og fiskeriprodukter.

Udskillelsen af skovbrugsprodukter sker for at kunne overføre bestemmelsen til skovloven for derved at samle skovlovgivningen under Miljø- og Energiministeriet.

Udvidelsen med muligheden for tilskud til markedsføring kan begrundes i GATT-aftalens anbefalinger og i ønsket om at lade dansk fødevarerindustri konkurrere på kvalitet.

Endelig er udvidelsen en gennemførelse af Rådets forordning om udligning som følge af fald i omregningskurser for bestemte valutaer.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Annette Just (FP):

Mit partis ordfører kan desværre ikke være til stede, men jeg vil nu alligevel gerne have lov til at sige noget om lovforslaget.

Der skal ikke herske et sekunds tvivl om, at Fremskridtspartiet er imod alle former for støtteordninger. Det er en skævvridning af erhvervslivet, når man laver sådanne støtteordninger. I stedet for at lade landmændene beholde deres penge, som de reelt har tjent gennem deres produktion, så tager man dem og får en masse afgifter ind, som man så giver som små støtteordninger. Dette her er altså også et af de fine tilfælde, hvor man gør sådan. Det står klart og tydeligt i den skriftlige fremsættelse, at:

»Lovforslaget er endvidere en del af den danske gennemførelse af kompensationsbetalinger inden for landbrugssektoren i medfør af Rådets forordning om udligning som følge af fald i omregningskurser for bestemte valutaer.«

I stedet for at sørge for, at disse penge kommer ud til dem, der har lavet produktionen, og dem, der har været med til at sørge for, at de kunne sælges osv., og som skulle have haft glæde af det, så laver man en støtteordning for noget, som måske kan være meget fornuftigt. Hvorfor ikke lade landbruget selv klare ærterne? Det ville være det bedste. Jeg kan godt høre på de forskellige ordførere, at det kommer vi nok ikke helt igennem med lige nu.

Så kunne man selvfølgelig også se det fra en anden vinkel og sige, at man jo da sådan set godt kan forstå, at landbrugsministeren meget gerne vil være med til at give et par støtteordninger til landbruget lige her og nu. Specielt set i lyset af den diskussion, vi havde i går i Landbrugsudvalget, da man skulle regne ud, hvad støtten skulle være pr. ha. Man regnede det ud efter de gamle årstal – altså inden de grønne marker blev en del af det – og derved bliver det løseligt til mellem en halv og en hel milliard kroner, som det danske landbrug er blevet snydt for i ha-støtte.

Ministeren sagde i går, at det kunne han desværre ikke gøre noget ved. Det var heller ikke regeringens intention at gøre noget som helst ved, at man i de beregninger, der blev lavet i årene 1987-1991, ikke havde medtaget, at der ville komme et diktat fra en regering, som sagde, at nu skulle man lægge hele produktionen om.

Okay. Der skar man altså ca. en halv til en hel milliard kroner væk fra landbruget. Nu kommer man så og siger: Jamen I får altså heller ikke

nogen glæde af, at omregningskursen for bestemte valutaer er blevet anderledes, men vi giver jer lidt støtteordninger. Det er altså en utilfredsstillende måde at behandle landbruget på.

Så kan man komme og sige alt det pæne om, at vi skal have øget produktivitet, og vi skal have forbedret vores produkter, så vi kan sælge dem på verdensmarkedet. Det er fuldstændig korrekt. Selvfølgelig skal vi det. Men det behøver ikke at være det offentlige, der gør det hele vejen igennem. Det er faktisk muligt, at landbruget selv kan finde ud af det.

Det er også muligt, at landbrugets organisationer kan finde ud af at sætte sådan noget i værk, og jeg vil vove den påstand her fra Folketingets talerstol, at det er de også bedre til. De er bedre til det, når de, om jeg så må sige, kan mærke, at det er deres egne penge frem for en offentlig støtteordning.

Ikke dermed sagt at vi går imod den opsplitning, der også er tale om i forslaget, for det kan være fornuftigt. Og også forenklinger, hvor der er tale om det. Men princippet er vi modstandere af, og derfor vil vi stille en hel del spørgsmål under udvalgsarbejdet på dette område.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det var fru Annette Justs bemærkninger, som måske ikke direkte vedrører lovforslaget, men som havde forbindelse til vores samråd i går i Landbrugsudvalget og så den omstændighed, at fru Annette Just siger, at dansk landbrug er gået glip af imellem en halv og en hel milliard kroner i manglende kompensation. Jeg vil gerne stille det spørgsmål til fru Annette Just, om det ikke er fru Annette Justs opfattelse, at den omstændighed, at prisen er faldet væsentligt mindre på kornprodukter end forudset, fuldt ud kompenserer for den manglende ændring i dyrkningsmåden, altså valget af sorter.

Jeg er ikke sikker på, at det vil være fornuftigt, hvis det er sådan, at man ønsker at støtte dansk landbrug økonomisk, at man så går ind og laver en fornyet beregning af det her, for efter min bedste opfattelse kunne det meget vel ende sådan, at det vil vise sig, at fru Annette Justs velmenende bemærkninger kunne ende med, at vi i dansk landbrug ville tabe adskillige milliarder kroner på den handel, så jeg kan kun opfordre til at lade være.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er da kedeligt, at der kan være en landbrugsordfører, som har fattet så lidt af, hvad det er, der sker i EU. Når man laver tilskud på denne her måde, så er det faktisk sådan, at priserne er ensartede over hele EU, og da man lavede beregningsmetoden for perioden fra 1987 til 1991, så var det ens for alle lande i EU – ja, dengang var det jo EF.

Men det, der sker nu, er, at dansk landbrug bliver ramt specielt hårdt, fordi det kun var i Danmark, man kom med disse ekstra diktater fra regeringens side om grønne marker, og derfor er det kun de danske landmænd, der bliver ramt af den beregning, der altså blev foretaget, inden der blev krav om de grønne marker.

Men priserne er stadig væk EU-priser, og jeg skal være den sidste til at beklage, at EU-priserne har holdt sig på et rimelig pænt niveau, på verdensmarkedsniveau, og ikke er gået ned, som de værste pessimister havde forudset.

Det bedste, der kan ske – bare for at skære det helt ud i pap – er, at alle støtteordninger bliver fjernet på EU-plan og på nationalt plan, for erved kan vi få en fri verdenshandel. Og det ved jeg såmænd også at dansk landbrug helst ser, for dér kan vi klare os.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er selvfølgelig min ordførelse, jeg skal holde, men jeg kan ikke lade være med at bemærke til fru Annette Just, at jeg altså ikke kan se ud af forslaget, at det skal finansieres af afgifter fra landbruget. Hvis man endelig skulle sige noget, så er det tværtimod omvendt. Så er det den fattige arbejder på Nørrebro, der betaler via skattebilletten, hvorefter pengene sendes til EU. Vi får så nogle penge tilbage til ordningen, og andre penge giver vi selv nationalt.

Det kunne man jo godt tage en diskussion om, og dér er det sådan, at i Enhedslisten er vi indstillet på, at man kan lave sådan nogle ordninger, men vi vil også gerne have ordentlig snor i dem, og pengene skal især gå til omlægning og omstilling af dansk landbrug.

Og dér er det sådan, at produktudviklingsordningen har haft nogle rimelige funktioner og også funktioner, som mange af fru Annette Justs vælgere har sat pris på, nemlig mange af de små og mindre bønder, som herigennem har fået mulighed for at deltage i udviklingen, fordi det faktisk er sådan, at det netop er dem, mange af midlerne er kommet til gode gennem udviklingsprojekter.

Så jeg tror, at når det lige netop drejer sig om produktudviklingsordningen, så skal man passe på, hvordan man belægger sine ord. Med hensyn til om man kan fjerne støtten i ét hug fra dansk landbrug, så mener jeg, det er muligt, men man skal tænke godt over, hvordan det skal gøres. Man gjorde det i New Zealand for 10 år siden over en 2-årig periode, men det gav kaos i baglandet. Jeg synes ikke, at det er noget, man sådan lige skal afgøre i en diskussion om et produktudviklingsforslag, men jeg vil gerne deltage i debatten om det på et andet tidspunkt.

Så tilbage til det, det egentlig drejer sig om: ændringerne i den eksisterende lov om produktudvikling.

Dér vil jeg først sige, at en logisk konsekvens af, at man har lagt skovbruget over i Miljøstyrelsen, er, at loven bliver delt på det punkt, så produktudviklingen følger med over, og jeg er enig i forslaget's hensigt.

Så har jeg nogle spørgsmål til det, at man også udvider området til at kunne dække markedsføringen af jordbrugs- og fiskeriprodukter. Der vil jeg gerne stille et spørgsmål til landbrugsministeren: Er det sådan, at de hidtidige midler i produktudviklingsordningen er brugt op, forstået på den måde, at sådan som ordningen er i dag, vil det – hvis der ikke bliver tilført nye midler – betyde, at støtte til markedsføring af de produkter kommer til at ske på bekostning af produktudviklingsprojekter?

Jeg kunne altså godt tænke mig at vide, om ordningen er brugt fuldt ud, eller om det er sådan, at der faktisk er luft til, at man godt kan lægge markedsføring ind.

Det næste, jeg gerne vil spørge ministeren om, er: Hvad menes der med, at man kan yde tilskud til markedsføring af jordbrugs- og fiskeriprodukter af høj kvalitet? Er det sådan, at kvalitetsbegrebet også omfatter den måde, man producerer på? Er det sådan, at man kunne forestille sig, at man netop ved en sådan ordning her, hvis der altså bliver trængsel om at bruge midlerne, kunne lave en positiv særbehandling af de produkter, der er fremkommet ved økologiske produktionsmetoder? Det ville jeg synes var en udmærket ting.

Så er jeg enig i de småbemærkninger, der er om, at man også – så vidt jeg kan forstå – øger maksimumsbeløbet fra 400.000 til 600.000 kr. Det vil kunne komme dem til gode, som laver fuldskalaforsøg med staldsystemer, og det er udmærket.

Så vil jeg gerne stille et tredje spørgsmål til ministeren. Der står i bemærkningerne til forslaget: »Hvorvidt dele af de pågældende midler vil kunne anvendes« – altså EU-midlerne – »til markedsføring, vil først kunne afklares, når Europa-Kommissionens godkendelse foreligger.« Mit spørgsmål er: Hvad sker der, hvis de siger nej, hvad vil det betyde for ordningen? Jeg er klar over, at hvis de siger ja, så er der ingen problemer, men hvordan vil ministeren håndtere et eventuelt nej? Kan man lave ordningen, sådan at det alene er de nationale midler, den kommer til at køre på, eller bliver ordningen sat ud af kraft?

Med disse bemærkninger skulle det gerne fremgå, at vi gerne vil støtte ændringerne i loven, men at vi har nogle ting, vi gerne vil have klaret op i den forbindelse og muligvis præciseret under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er til hr. Bent Hindrup Andersen, som lidt må have overset, hvad det er, vi taler om, for hvis man ser i den skriftlige fremsættelse, som landbrugs- og fiskeriministeren har givet med lovforslaget, så står det i næstsidsste afsnit: »Lovforslaget er endvidere en del af den danske gennemførelse af kompensationsbetalinger inden for landbrugssektoren i medfør af« – og så kommer det morsomme – »Rådets forordning om udligning som følge af fald i omregningskurser for bestemte valutaer.« Det er med andre ord landbruget selv, der har tjent de her penge ind.

Og så kommer hr. Bent Hindrup og siger: Jamen det er jo de små folk – arbejdstagere og lign. – der har tjent dem ind. Nej, det er det altså ikke. Det er såmænd landbrugets egne penge, som de skulle have haft. Dem bruger man altså nu til at lave en produktudvikling. Jeg har også sagt, at jeg for så vidt intet har imod produktudvikling, så det er ikke det, jeg taler om. Jeg taler om støtteordninger generelt.

Men der er altså ingen, der skal komme og fortælle mig, at det her er til størst fordel for den lille landmand. De, der har den største fordel, er dem, der forarbejder produkterne i forvejen, altså slagterierne, mejerierne osv. Det er dem, der får mulighed for at lave en specifik yderligere produktudvikling. Det er altså ikke den lille landmand med 20-30 tønder land, der får noget ud af det her, medmindre man kan sige, at han selvfølgelig i den sidste ende vil få noget ud af

det, fordi hans grise kan sælges videre, og fordi det ellers vil ende med, at vi overhovedet ikke kan sælge dem. Men det var ikke det, jeg angreb, men derimod støtteordninger i sig selv.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil da også gerne bidrage med et par enkelte kommentarer og specielt til, hvordan ordningen virker. Jeg fornemmer også, at hr. Bent Hindrup Andersen måske knap – ja, det ved jeg jo ikke – er helt klar over, at ideen med ordningen jo også er, at hvis man kommer frem til noget, der kan markedsføres, så skal pengene betales tilbage. Der er altså et flow i den kasse her, og vi kan i det efterfølgende udvalgsarbejde bede ministeren om at fortælle os lidt om, hvor mange af de projekter, der i første omgang får tilskud, der senere hen kommer til at betale pengene tilbage igen.

Jeg er egentlig mere enig med fru Annette Just, når hun taler om, at det er landbrugets egne midler, der bare bliver administreret på denne facon. Det interessante er flowet i kasse. Det, som hr. Hindrup Andersen er ude efter, er: Hvor meget koster det netto, hvor meget taber vi sådan i kroner og øre på de ordninger her. Jeg tror, at resultatet vil komme til at forbavse hr. Hindrup Andersen i positiv retning. Så fru Jensen på Nørrebro er ikke særlig hårdt ramt af det her. Det er den ene ting.

Jeg kan heller ikke lade være, når hr. Kristen Touborg og fru Annette Just kaster sig ud i de store landbrugspolitiske diskussioner, at spørge hr. Kristen Touborg, om det er rigtigt, når jeg fornemmede på hr. Kristen Touborg, at han var lidt ked af, at kornpriserne holdt sig på et højt niveau. Det synes jeg sådan set er meget positivt og gavnligt også for Danmarks økonomi. De var endda på vej til at blive så høje i forhold til verdensmarkedsprisen, at man fra EU's side var nødt til at sælge eksportlicenser for at holde prisen kunstigt nede, for at holde en kunstig lav pris til den animalske produktion. Det er jo sådan noget, man kan leve med i kortere perioder, men det er jo ikke særlig sundt for verdenshandelen.

Det er så én ting, at man skærer toppen af planteavlernes muligheder for at tjene penge, men lad det være, for man har nogle andre ordninger i den anden ende, der kompenserer for det, men hvordan forholder hr. Kristen Touborg sig til, at gødningspriserne er steget 50 pct.? Er der nogle ordninger, der sikrer, at toppen af

gødningspriserne bliver skåret af, så inputtet bliver tilsvarende holdt nede? Det er et spørgsmål til hr. Kristen Touborg, men det må også godt overvejes velvilligt af ministeren.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er egentlig underligt at være i den situation, at jeg skal stå og forsvare danske slagterier, fordi de for en gangs skyld laver nogle ting, der er fornuftige, men det er jo sådan, at produktudviklingsordningen er delt i to. Den ene del er knyttet til den primære produktion, dvs. landmændene, og det er ting, der henvender sig direkte til dem, nemlig udvikling af staldsystemer, håndtering og andre ting. Det er helt klart, at mange af dem, der deltager i de projekter, er almindelige landmænd. Det behøver ikke være særlig store landbrug, det foregår i. Noget andet er, at de mindre landmænd også i en vis udstrækning har gavn af de projekter.

Så kommer vi til den anden del: Den del, der foregår i slagterierne omkring udvikling af produktet, altså halvfabrikater og ordentlige produkter, som sælges videre. Det er altså selve produktet, landbrugsvaren, der er tale om. Det er klart, at der ligger mange af den slags projekter i slagterierne, og derigennem kommer de selv til at spytte penge oven i det her, så der er altså en medfinansiering og en egenfinansiering, så de river flere penge med sig, end de ellers gør. Og de fleste af de projekter, der er lavet under produktudviklingsordningen, er rimelige.

Jeg har tidligere kritiseret produktudviklingsordningen for at have en snæver opfattelse af nyhedsværdi og også det, at den almindelige landmand, f.eks. økologen, ikke kan være med og få sin egen arbejdskraft betalt, fordi han har en speciel viden. Det fik vi jo ændret i sidste folketingssamling, så han kan få det. Det betyder, at netop de udviklingsprojekter – f.eks. omstilling til økologisk landbrug – som almindelige landmænd og økologer ikke tidligere kunne få støtte til, kan der godt ydes tilskud til efter denne ordning. Så på den måde er den blevet væsentlig forbedret.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Hansen-Nord formulerede sig på den måde, at han fornemmede, hvad det var, jeg ville udtrykke. Jeg kan kun sige til hr. Hansen-Nord, at det er beklageligt, at hr. Hansen-Nords fornemmelser ikke er bedre, for det, jeg sagde, var

såmænd blot, at jeg advarede fru Annette Just imod en fornyet åbning af en forhandling i EU-regi om arealstøtteordningen, samt at begynde at røre ved de elementer, der indgår deri. Det har sandsynligvis været en teori; det kan sandsynligvis overhovedet ikke lade sig gøre. Men hvis det i teorien alligevel skulle kunne lade sig gøre, så er jeg rimelig bange for, at dansk landbrug vil komme til at sætte nogle milliarder over styr i stedet for at tjene nogle. Det var såmænd blot mit budskab herfra, og alt det hr. Hansen-Nord måtte have fornemmet, det ved jeg ikke, hvor han har fra.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er jo et meget spændende lovforslag, vi har her, som har givet anledning til en større, indimellem nærmest lidt filosofisk landbrugspolitisk debat. Det er da ganske udmærket.

Jeg vil først takke for de positive kommentarer, der har været til selve lovforslaget, og det vil jeg gerne udtrykke glæde over. Og så blot et par enkelte kommentarer:

Til hr. Peter Hansen-Nord vil jeg sige, at dette med at flytte produktudviklingen selvfølgelig er en naturlig konsekvens af den ressortforflyttelse, der var i forbindelse med sidste regerings-skift.

Til fru Annette Just vil jeg sige: Det kan jo somme tider være vanskeligt at finde linjer i forskellige ting. I går var jeg, som fru Annette Just omtalte, i samråd i Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg, fordi Fremskridtspartiet mente, at dansk landbrug var blevet snydt for et milliardbeløb, samtidig med at jeg nu forstår endnu en gang, at Fremskridtspartiet ikke ønsker noget støttebeløb overhovedet, og der kan selvfølgelig være vanskeligheder med at finde linjen i det.

Uden at jeg skal gå ind i en større debat omkring det, for den tror jeg egentlig er afsluttet, så vil jeg bare endnu en gang, når vi nu har haft en diskussion her i dag, sige: Der er ikke nogen, der er blevet snydt. I 1992 forhandlede den daværende landbrugsminister en ordning i hus. Man fører nogle forhandlinger. På et eller andet tidspunkt skal de forhandlinger have en afslutning. Det blev de, og så kan man gøre regnebrættet op; men derefter at komme og sige, at der er nogen, der er blevet snydt, det er hverken fair eller rimeligt.

Jeg må sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at det, man skal lægge mærke til omkring markedsføring og den mulighed, der ligger i det, er,

at her har vi en ekstra mulighed, fordi vi har fået en kompensation for det agromonetære. Vi har benyttet det til en ekstra dimension i produktudviklingen, og det er jo, fordi danske fødevarer er noget af det, som vi tror på har store potentialer i fremtiden. Og vi ser, at der er mange spændende markeder derude, også uden for vores fællesskabsområde i EU, på tredjelandes markeder, hvor der er nogle kolossalt spændende muligheder for de kvalitetsprodukter, som dansk landbrug er i stand til at frembringe.

Her er det så, at vi får en mulighed for at gøre noget ekstra for at understøtte dansk landbrug, ekstra i forhold til markedsføring, messer osv., og det tror jeg kan komme alle til gavn. Så for et forholdsvist beskedent beløb tror jeg vi helt målrettet kan få noget, som kan være medvirkende til, at vi kan få solgt endnu flere danske landbrugsprodukter til gavn for det danske samfund med hensyn til arbejdspladser og valutaindtjening.

Men som sagt: Alle de bemærkninger, der var fra ordførerne, som omhandlede selve lovforslaget, var jo særdeles positive, så jeg ser frem til et godt og konstruktivt samarbejde i udvalget.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg siger tak for ministerens svar. Jeg kan også godt læse ved fremsættelsen af den kongelige anordning osv. osv., det er jo alt sammen fint nok, at skovloven osv. er kommet over i Miljøministeriet, men så må jeg sige generelt til regeringen, og ikke bare alene påmøntet landbrugs- og fiskeriministeren: For mig er der altså nogle, der så alligevel må have sovet i timen, for det er jo sådan i hvert fald, at den private del af skovene bør ligge i et Erhvervsministerium og ikke i et Miljøministerium. Det er en erhvervsfunktion, vi har med at gøre. Det er folk, der på en pæn og ordentlig måde skal leve af at have deres skov.

Det kan godt være, man har prioriteret sådan i regeringssammensætningen i sin tid, men så må det være den prioritering, som regeringen med statsministeren i spidsen har gjort, der er kritisabel i denne forbindelse. Så er det sagt for den historiske korrektheds skyld.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er blot for, at landbrugsministeren ikke skal være i tvivl om den meget, meget enkle linje, som Fremskridtspartiet har fremført siden 1973

her i Folketinget. Det er, at vi ønsker alle støtteordninger fjernet, men det skal selvfølgelig være på ens vilkår, og når vi nu her taler om landbruget, så er det naturligt, at vi skal have ens vilkår i EU. Det troede jeg egentlig, at landbrugs- og fiskeriministeren havde forstået i betragtning af, hvor mange gange vi har diskuteret dette her henholdsvis i Markedsudvalget og i Europaudvalget og i Landbrugs- og Fiskeriudvalget og masser af andre steder. Vi er nødt til at sørge for, at vores erhvervsliv har ens vilkår med de andre. Det kan ikke nytte noget, at vi går ud i Danmark og siger: Vi vil overhovedet ikke have nogle støtteordninger. Selvfølgelig kan det ikke nytte noget. Men vi skal arbejde videre på at fjerne alle disse subsidier og støtteordninger på EU-plan og derved blive en ærlig og ordentlig samarbejdspartner i WTO. Og det tror jeg såmænd også er landbrugs- og fiskeriministerens politik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 173: Forslag til lov om offentliggørelse af kontrolresultater og om ændring af visse love under Landbrugs- og Fiskeriministeriet.

Af landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eva Fatum (S):

Socialdemokratiet støtter lovforslag nr. L 173, som i dag behandles, om en offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater af animalske produkter. Lovforslaget giver landbrugs- og fiskeriministeren mulighed for at fastsætte bestemmelser om at offentliggøre de kontrol- og analyseresultater, som indgår i kontrollen med levnedsmidler.

Lovforslaget gælder både ved tilvirkning og omsætning. På den ene side giver lovforslaget forbrugerne en mulighed for at vælge de varer, hvor de får mest kvalitet for pengene. På den anden side er det Socialdemokratiets håb, at en sådan offentliggørelse også kan være et middel til at øge virksomhedernes interesse i at overholde kravene til tilvirkning og omsætning af landbrugs- og fiskeriprodukter.

Lovforslaget sigter på at skabe øget gennemsigtighed i fødevarerproduktionen til gavn for producenten, detailhandleren og forbrugerne.

I Socialdemokratiet vil vi gerne være med til at støtte en udvikling, der går i retning af sundere og friskere madvarer. Og vi bakker derfor op om dette initiativ, der kan være et godt middel til at højne kvaliteten af vore levnedsmidler.

Christian Mejdahl (V):

Landbrugs- og fiskeriministerens hensigt med lovforslaget er at forbedre vore levnedsmidlers kvalitet. Sådan står det i hvert fald beskrevet både i den skriftlige fremsættelse og i bemærkningerne. Målet er godt og rigtigt, og det støtter Venstre. Men – for der er et men ved det – jeg vil godt spørge ministeren, om dette er måden at gøre det på. Og jeg kender svaret på forhånd. Ministeren svarer ja.

Er det rimeligt at offentliggøre et kontrolresultat for en virksomhed, som måske undtagelsesvis er kommet på den forkerte side af en given norm, og som i øvrigt bringer tingene i orden igen med det samme? Så er kunderne måske skræmt fra vid og sans og er tilmed flygtet over alle bjerge.

Hvordan vil en offentliggørelse af kontrolresultaterne blive modtaget på eksportmarkerne? Er det ikke nok – og måske oven i købet bedre – at de ved, at vi har en effektiv kontrol? For det skal vi selvfølgelig have.

Jeg ser da godt, at man vil gå gradvis i gang, sådan at det er dér, hvor der er pålagt bøder